

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 13. Quod christus in hac Apparitione fecerit S. Petrum vniuersæ
Ecclesiae Pastorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO XIII.

QVOD CHRISTVS DO-
minus noster in hac apparitione
constituerit Sanctum Petrum vni-
uersalem suæ Ecclesiæ Pastorem,
ac eidem dederit admiranda
perfectionis docu-
menta.

PUNCTVM I.

A V M ergo prandissent, dicit Si-
moni Petro Iesus: Simō Ioānis,
diligis me plus his? Dicit ei: E-
tiam Domine, tu scis, quia a-
mo te. Dicit ei: Pasce agnos
meos. Dicit ei iterum: Simon Ioannis, diligis me?
Ait illi: Etiam Domine, tu scis, quia amo te. Di-
cit, ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tertio Simō Io-
annis, amas me? Contristatus est Petrus, quia di-
xit ei tertio, Amas me? & dixit ei: Domine, tu
omnia nosti, tu scis; quia amo te. Dixit ei: Pasce
oues meas.

a Ioan. 21.
15.

I.

PARPENDENDVM hic primū, quod
cum Christus Dominus noster, Sancto Petro
promisisset *b* *claves regni caelorum*, in præmi-
um illustri illius confessionis, quam fecit de
ipsum Divinitate; nunc volens ei ipsas *claves*
tradere, simul cum primatu super totam Ec-
clesiam, prius illum examinavit de *charitate*,
interrogans illum, num plus ipsum diligeret,
quàm reliqui; vt hinc intelligamus, debere
prælatos esse excellentes in fide; & omnibus

b Matt. 16.
19.

I

emine-

eminere in charitate. Appellauit autem illum nomine Simonis, quod significat obediētem, & filij Ioannis, quod significat gratiam; aut Ionæ, quod significat columbam; nobis insinuans FIDEI & CHARITATI, OBEDIENTIAM quoque esse iungendā, & gratiæ ac Spiritus Sancti plenitudinem.

II.

DEINDE ter de AMORE & CHARITATE illum examinauit; vt hoc triplici responso, recompensaret triplicem negationem, quam in nocte eius passionis fecerat; & vt illæ negationes, ortæ fuerunt ex SUPERBIA & PRÆSUMPTIONE, quibus se condiscipulis præferabat; sic tres istæ responsiones de amore, coniunctam habuerunt HUMILITATEM. Etsi enim à Christo interrogaretur, num, ipsum plus amaret, quàm cæteris, non est ausus tamen dicere se plus amare quàm cæteri; sed solum dixit; tu scis, quia amo te: & adhuc timens, hoc ipsum dicebat, non fidens scientiæ suæ, sed ad ipsius Christi scientiam se referens, dicebat; tu scis, quia amo te: imò in tertia respōsione cōtristatus est ex HUMILITATE, timens ne Christus Dominus, aliquid in ipso videret, contra id, quod ipse de seipso sentiebat: ideoque dixit illi, Domine tu omnia nosti, & scis, num verum sit, quod dico. Ex quo intelligam quàm sit grata Domino nostro HUMILITAS, & vt non de nobis præsumamus: & quam etiam sit securum, sibi ipsi timere, reuocando in memoriam, quod

c *Corint. 4.*
4.

Apostolus dixit, *c nihil mihi conscius sum, sed*

non

non in hoc iustificatus sum: quia qui iudicat me Dominus est, & fieri potest, ut aliquid ille culpæ in me inueniat, quam ego non deprehendo.

EXAMINAVIT etiã ter circa AMOREM, ut significaret, futurum, ouium ipsius, Pastorem, debere esse valde in CHARITATE radicatum, & in tribus eius gradibus: debet enim Perfectus esse, in via Purgatiua Tyronũ, & in Illuminatiua, Proficientiũ; & in via Vnitiua eorum, qui ad perfectionem peruenerunt. Debet esse excellens in puritate, & mundicie cordis, exutus omnibus culpis & imperfectionibus, & in exercitio virtutum, & in vni-tione amoris cum tribus Diuinis personis, perfectus denique esse debet in CHARITATE erga Deum, erga proximos, & erga se ipsum. O Dilecte animæ meæ, concede mihi, ut profundas in HUMILITATE & CHARITATE iaceam radices, ita ut finem consequar præceptorum tuorum, *id qui est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, cum perseuerantia fidelitatis in vero amore, usque ad mortem.*

QUARTO perpendam, quod cum Christus Dominus noster, ad duo Petri responsa dixisset, *Pasce agnos meos*, ad tertium dixerit, *pasces oues meas*: ut significaret, se illum facere vniuersalem sui gregis pastorem, non solum communiam fidelium, qui per agnos significantur, sed eorum etiam, qui velut Matres sunt Spirituales

III.

S. Tho. 22
q. 24. art. 9.

1. Tim. 1.
5.

IV.

e 1. Petri 5.

4.

aliorum, qui per oves significantur, quales sunt Confessarij, Concionatores, Magistri, & ceteri inferiores Ecclesie Prælati, ut tota Ecclesia sit vnum ouile, & vnus pastor. Sed non dixit illi: pascue agnos tuos, aut oves tuas; sed agnos meos, & oves meas; ut intelligeret, se non esse Dominum gregis, sed vicarium ipsius Christi; ac propterea debere se tantam curam fidelium habere, atque gregis ipsius Christi, qui est *e princeps pastorum* cui esset rationem redditurus, atque ita ipse Sanctus Petrus Christi mentem intellexit, & postea scriptam reliquit.

RESPLENDET in hoc valde CHARITAS ipsius Saluatoris erga nos; siquidem in signum amoris nostri erga ipsum, & ut innumeris eius in nos collatis beneficijs respondeamus, petit à sancto Petro, ut in testimonium amoris, quem erga ipsum habet, diligat & ipse eius oves, curam illarum gerat, & eas pascat. O Pastor supreme, quam magnum erga tuas oves amorem habes, & quam vehementer desideras, ut earum pastores, serui tuæ easdem ament, & pascant amore tui. Cupio ego, Domine, amorem meum erga te in hoc ostendere, ut pascam oves quas mihi dedisti, & habeo intra me ipsum, quæ sunt animæ meæ facultates & sensus, eas gubernans, iuxta præscriptum diuinæ tuæ voluntatis; & eodem modo illas, quæ extra me sunt, quas tuæ curæ commiseris, eo nomine, pascam, quod sint tuæ; hoc ipsum enim quod tuæ sint, plus apud me valere debet, quam si essent meæ.

V. VL-

V. VLTIMO perpendam, ter Petro dixisse Christum, *pasce agnos meos, & oues meas* s. Bern. *serm. 2. de Resurrect.*
 ut triplex pascus genus significaret, qui illis est dandus, pasce videlicet eas spiritu, pro eis orando; lingua, eas docendo; & opere, bonum illis exemplum præbendo. Pasce illas doctrinâ, sacramentis, & exemplis bonæ vitæ adiuuans eas omnibus operibus misericordiæ Spiritualibus, & corporalibus, pascendo non solum Spiritum, sed suis etiam temporibus corpus. Hoc totum imponit Christus Dñs noster pastoribus, horrendè minando per Ezechielem illis, qui non oues sed *femet- f Ezechiel. 24.*
ipso pascent, quærentes in eo munere potius honorem proprium & emolumentum, quàm bonum animarum.

PUNCTVM II.

STATIM subiūxit Christus: *a Amen amen* a Ioan. 21. 18.
Sdico tibi, cū esses iunior, cingebas te, & ambulabas, vbi volebas: Cū autem senueris, extēdes manus tuas, & alius te cinget, & ducet, quod tu non vis. Hoc autem dixit significans, qua morte clarificaturus esset Deum.

I. PERPENDENDVM hīc primò, Christum Dominum nostrum, sub hac parabolâ, aperuisse Sancto Petro, certum signum veri ipsius erga se amoris, & recti vsus pastoralis officij, quod illi committebat, esse, mortem Crucis subire, sicut ipse Dominus subiuerat, b Ioan. 10. 11.
 ad confirmandum, quod dixerat: b *Bonus Pastor animam suam dat pro ouibus suis, & c. mat. cap. 15. 13*
ioiorem hac dilectionē nemo habet, quā vt animā

suam quis ponat pro amicis suis. Quare ut Petrus intelligeret, ad quid se obrulerit, cum respondit Christo; tu seisc; quia amo te; & quid ipse Christus ei imposuerit, quando dixit, pasce oues meas, adiunxit hanc Parabolam, qua significaret ipsum, mortē crucis esse subiturum.

II.

PERPENDENDVS Deinde est Spiritus huius Parabolæ, in qua insinuat Christus Dominus duos modos laborum, & mortificationum. quosdam enim accipit homo propria suâ electione, & voluntate, abnegando proprias suas appetitiones, & carnem suam, penitentis, & asperitate castigando, & seipsum ad graues labores offerendo, in quibus homo seipsum eingat, ac stringit; & quâuis hac ratione repugnet naturalibus suis propensionibus, *ambulat nihilominus vbi vult.* quia enim nemo illum cogit, accipit huiusmodi labores quando, & quomodo vult, rationali sua voluntate ductus; imò interdum admiscet se aliquid de voluntate propria, quia solet etiam amor proprius ali esse Spiritus. Qui modus mortificationis, est proprius tyronum in virtute, sed feruentium, & constitutionis robustæ; ac propterea debent meritò tyrones ab eo incipere.

ALII SUNT labores, qui ab alijs nobis eueniunt siue hominibus persequentibus, siue Dæmonibus tentantibus, & cruciantibus, siue ab ipso Deo, qui illos ita disponit, ad nostrā mortificationē, quales sunt morbi, dolores, paupertas, infamia, falsa testimonia, & alię perfe-

cutiones

*S. Aug. in
illud Psal.
49. Inuo-
ca me in die
tribulati-
onis.*

*Medita. 51.
ad finem. in
4 P.*

cutiones, quas patimur propter iustitiã, sicut
perpessi sunt Martyres. In his laboribus ex-
tendit homo manus suas, amplectendo illos,
quia Deus ita vult, sed alius tamen est, qui eũ
cingit, configit cruci, ac ducit quò ille homo
non veller, secundum suam voluntatem na-
turalem. Hoc tribulationum genus pertinet
potius ad magis versatos & perfectos in vir-
tute, & illas concedit Deus ijs, quos vult ha-
bere valde perfectos, quia talis modus est
purgatus à voluntate propria, & in eo non
inuenitur nisi voluntas Dei, qui præcipuè nos
tribulationibus stringit.

O DVICISSIMBLE SV. si tu es, qui hac
ratione me cingis, siue statuens, siue permit-
tens horum laborum, quos patior, angustias;
cinge me pro tuo libitu manu tua, quæ etsi a-
spira mihi videatur, non erit nisi lenissima:
& quandoquidem cinxisti te, amplectès, quæ
erant aspera; & manus tuas extendisti in cru-
ce, ad quam te duris clavis cinxerunt, ducen-
tes te, quo naturalis tua voluntas ire refugie-
bat; non magnum erit, quòd ego seruus tuus
me cingam, & cingar, ac deducar, quo caro
mea, & voluntas propria ire non vellent. Hos
duos mortificationis modos amplecti me
par est, in omni genere rerum. Primum, vt i-
psemet mortificationem quæram, iuxta illud
Davidis, *d tribulationem & dolorem inueni,*
Deinde, vt aliunde venientem amplectar, iux-
ta illud eiusdem, e tribulatio, & angustia in-
uenerunt me.

*Aug: ubi su-
pra.*

*d Psal. 114.
3.*

e Psal. 118.

143.

III.

f Numer.
23.10.

TERTIO perpendam illa Evangelistæ verba, qua morte Sanctus Petrus clarificaturus esset Deum. nam valde glorificatur Deus a nobis, cum eius causa libenter patimur. O me foelicem, si dignus essem, qui manus meas sicut Petrus extenderem, & ut alius me cingeret, quò Deum tali mortificationis genere glorificarem. O Fælix etiam mortificationis propria, qua Diuina gloria augetur, & dilatatur, & moriatur anima mea morte iustorum, & fiant nouissima mea horum similia; nec mori me contingat alio mortis genere, quam quo sit Deus magis clarificandus.

PVNCTVM III.

a Ioan. 21.19

CUM hoc Petro dixisset Iesus, dixit ei-
dem: sequere me. Conuersus Petrus
vidit illum discipulum, quem diligebat Iesus
sequentem, & dixit Iesu: Domine hic autem
quid? Dicit ei Iesus: sic eum volo manere donec
veniam, quid ad te, tu me sequere.

I.

PERPENDENDVM primò, Christum
Dominum nostrum, cum surrexisset à loco
capisse ambulare, & Petro dixisse: sequere
me, ut hoc facto confirmaret, quod verbo illi
dixerat; monēs scilicet illum, alio modo de-
bere ipsum sequi, quàm reliqui discipuli
non solum in vita Evangelica & perfecta
quam omnes complexi sunt; sed in munere
quoque supremi Pastoris, & in genere mor-
tis, crucis videlicet, sicut ipse in cruce fuerat
mortuus. O Dulcissime Magister, dic & ani-

ma

maximè: *sequere me* in genere mortis crucis, ut moriens sicut tu in terra, perueniam postea ad regnandum tecum in cœlo.

DEINDE perpèdendū, etsi Christus Dominus nihil Ioanni dixerit, ipsum tamen cæpisse quoque Christum sequi: vis enim amoris, quem erga Christum habebat, ad id ipsum impellebat, nec patiebatur ab eius societate separari: sancta quoque inuidia, quòd videret Petrum sequentem, ipsum, ut etià sequeretur, vrgebat. In quo proponitur nobis modus quidam VOCATIONIS ad Christum sequendum, nullis externis verbis ad id productis: qui modus, oritur partim ex amore, ac desiderio semper cum ipso Christo manendi; partim ex bono exemplo eorum, qui Christum sequuntur, præcipuè cum noti illi nobis sunt, & familiares, quorum conuersio & vitæ mutatio plurimùm iuuat ad nostram. Qui modus etiam placet ipsi Christo, sicut placuit quòd Ioannes hac occasione ipsum sequeretur. imò etiam ipsemet Dominus interne fortè illum vocauerit, traxeritque post se, dicens illi ad cor, sequere me, quamuis ore eum non vocauerit.

TERTIO est perpèdendum, quòd quamuis Petrus zelo amicitiae, quia diligebat Ioannem, cupiuerit scire, quid de eo esset futurum; & num morte crucis moriturus esset, nec ne, Christus nihilominus eum reprehendit; quia tale desiderium, nimiã curiositatem admixtam habebat: quod enim volebat

II.

Modus vocationis ad sequendum Christum

III.

I s scire,

scire, tum ad ipsum non spectabat, tum soli Deo notum erat; nec ullus alius, nisi ipso reuelante, assequi poterat; ideoque dixit, *si sic eum volo manere donec veniam*, (ad finem videlicet mundi, quando veniam ad iudicandum) *quid ad te: tu me sequere*. Atque si illi distinctius diceret: nihil ad te pertinet ista cura, sed ad me, qui illum diligo, & providentiam habeo omnium, quæ ad illum spectant: tum est me sequi eo modo, quo tibi dixi. In quo tria nobis monita proponit: *Primum*, ne curiosè ijs rebus nos immisceamus, quæ ad nos non spectant, ne quidem humanæ familiaritatis, aut amicitiae causâ. *Secundum*, ut in huiusmodi casib. Diuinæ providentiæ cōmittamus, quæ cognatos, aut amicos nostros concernunt; confidētes, quòd Deus sit illorū rationem habiturus. Ut, alienis curis reiectis, ijs quæ ad nos spectant, attendamus, hoc est, ut Christum sequamur in eo vitæ genere, ad quod nos elegit, & vocavit: siquidem hæc sola cura sufficit pro toto homine, & ad eam rediguntur reliquæ: si enim curæ mihi sit Christum sequi: & ego illi ero curæ, donec me ad æternam in gloria sua requiem deducat.

Amen.

